

De geschiedenis van de SVVN: Seizoen 1957 – 1958

Het eerste elftal van SVVN had zich vorig seizoen ternauwernood gehandhaafd in de derde klasse. De verwachtingen rondom de nieuwe competitie waren dan ook niet bepaald hooggespannen. Terecht, zo zou al snel blijken. Met slechts twee overwinningen en een karrevracht aan kansloze nederlagen leek degradatie onvermijdelijk. Een dramatisch seizoen, zo kunnen we vaststellen, met als dieptepunt de 2-8 thuisnederlaag tegen Genemuiden.

Maar als gevolg van een wonder degradeerde ons eerste elftal uiteindelijk toch niet. Het door allerlei interne strubbelingen geplaagde Olympia uit Hasselt kreeg na de laatste speeldag puntaftrek opgelegd en accepteerde de degradatie die hiervan het gevolg was. In onderstaand krantenartikel leest u hier meer over.

S.V.V.N. BLIJFT DERDE KLASSER

Naar wij vernemen zal niet het Nijverdalse SVVN het komende seizoen in de vierde klasse uitkomen, maar het Hasselter Olympia.

Op 5 mei werd te Hasselt de wedstrijd Olympia-Enter Vooruit gespeeld. Na enkele minuten in de tweede helft — toen de Enternaren een 2-0 voorsprong hadden — werd de aanvoerder van Olympia door de scheidsrechter naar de kleedkamer verwezen. Deze speler weigerde echter het speelveld te verlaten, waarop er voor de arbiter niets anders overbleef dan de wedstrijd te staken. Olympia's aanvoerder werd 'n langdurige schorsing opgelegd, maar hiermee was de kous niet af. De KNVB heeft bovendien bepaald, dat Olympia twee winstpunten in mindering gebracht worden — waardoor het puntental van de Hasselter ploeg gelijk wordt aan het zich reeds gedegradeerd wanende SVVN — en dat de resterende speeltijd van de wedstrijd Olympia-Enter Vooruit, te beginnen met de stand 0-2 in Enter zal moeten worden uitgespeeld. Bovendien zal Olympia met 10 spelers moeten uitkomen.

Olympia heeft zaterdag echter aan 't bondsbestuur meegedeeld, de wedstrijd tegen Enter Vooruit niet uit te spelen en geen prijs te stellen op het behoud van het derde klasserschap.

Het bestuur van de Hasselter vereniging sprak de wens uit het volgend seizoen in de vierde klasse te mogen uitkomen. Interne moeilijkheden schijnen aan dit besluit niet vreemd te zijn.

Dit heeft tot gevolg, dat het Nijverdalse SVVN, dat zich reeds geheel met de degradatie verzoend had, haar plaats in de derde klasse zal behouden.

Los van het sportieve aspect zat het SVVN niet mee in de aanloop naar haar 30-jarig jubileum. Op allerlei fronten overheerste frustratie. Tekenend was de ronduit teleurstellende opkomst bij de ledenvergadering. Dit tot verdriet van de voorzitter, die bij die gelegenheid uitsprak dat hij meer betrokkenheid van de leden verwachtte.

Bestuurlijk verliep het jaar 1957 ook treurig. Kandidaat voorzitter was de heer **Cupers** die door het zittende bestuur was voorgedragen. In principe wordt een voorgedragen kandidaat natuurlijk gekozen. De meeste leden zijn immers blij dat iemand bereid is deze fikse klus op zich te nemen. Maar waar frustratie heerst, verliest ratio het van onderbuik-gevoelens. Nadat de heer **Cupers** anonieme roddel ter ore was gekomen over zijn vermeende gebrek aan capaciteiten, trok hij zijn kandidatuur in. Daarmee SVVN in een heuse bestuurscrisis achterlatend.

Bij de ledenvergadering richtte de voorzitter zich tot de spelers van het eerste. Het team stond op dat moment strak onderaan in de competitie. De boodschap was helder: Betere resultaten kreeg je alleen als er met volledige overgave gespeeld werd. En daar moest een flinke schep boven op.

Het bleef niet bij woorden, er werden ook concrete maatregelen getroffen. Uiteraard weer met betrekking tot de trainingen. De trainer dit seizoen was de heer **G. Witten**. Hij klaagde over de trainingsinzet en wel om de volgende redenen: De trainingen begonnen traditioneel met looptrainingen en positieoefeningen, waarna er werd afgesloten met het traditionele partijtje. Nu kwam het nogal eens voor dat selectiespelers later op de training kwamen en alleen aan het partijtje deelnamen. Wel de lusten, niet de lasten dus... Dergelijk gedrag pikte het bestuur niet langer. Alleen de spelers die een vol uur getraind hadden, mochten in het vervolg aan het partijtje deelnemen.

In de winterstop bleek dat zowel het 1^e als het 2^e elftal bedroevend presteerden. Op 21 december 1957 hield het bestuur samen met de selectie een langdurige bijeenkomst om het een en ander te bespreken.

De schuld bij jezelf leggen is natuurlijk niet leuk en dat bleek ook deze avond maar weer eens. Veel spelers gaven aan dat ze het niet meer zagen zitten in de heer **G.Witten** als

trainer. Ze hadden de voorkeur voor **Berend Vos** die in het verleden al eens als trainer gefungeerd had. Na enorm veel gedoe kwam er een compromis uit de koker: De heren Witten en Vos zouden het seizoen samen afmaken. De financiële vergoeding

die Witten kreeg, zouden ze ook moeten delen.

Een constructie die natuurlijk om problemen vroeg, en die problemen kwamen er dus ook. Berend Vos was een zeer eigenwijze man met wie het moeilijk samenwerken was. Het moet voor de van buiten aangetrokken trainer **G.Witten** een rampzalige constructie zijn geweest.

Dit seizoen vonden er meer voorvallen plaats waar we als vereniging niet trots op kunnen zijn. Geen wereldschokkende zaken maar toch....

Zo verscheen het 4^e elftal met slechts zeven spelers op het veld om het tegen Hulzense Boys 2 op te nemen. Met als gevolg een verloren voetbalmiddag voor alle partijen. De verantwoordelijke spelers waren weggebleven zonder zich fatsoenlijk af te melden. Er volgde geen schorsing op verenigingsniveau, hetgeen wel op zijn plaats zou zijn geweest. De betrokkenen werden 'gepasseerd' voor de volgende wedstrijden. Op deze wijze konden ze alsnog worden opgesteld als er niet genoeg spelers waren. Weer zo'n halfslachtige oplossing.

Verder gebeurde het dat de leider van één van de SVVN elftallen tijdens een wedstrijd geen zin meer had om te vlaggen. Hij gaf zijn

vlag, en daarmee zijn verantwoordelijkheid als grensrechter, letterlijk in handen van een klein jongentje dat toevallig aanwezig was. De scheidsrechter accepteerde dit uiteraard niet en ook dat leidde weer tot een boel gezeur.

Gelukkig gebeurden er ook dit seizoen ook nog de nodige positieve dingen:

Op sociaal gebied droeg SVVN in 1957 zijn steentje bij door fl. 25,- over te maken als bijdrage in het onderhoud van het gemeenschapsgebouw op 't Hexel. Dat bedrag was de opbrengst van de bekerwedstrijd tegen Enter Vooruit.

De supportersvereniging zorgde voor een aantal nieuwe banken langs het veld. De vereniging is hier zeer blij mee en dat gold uiteraard ook voor de seniorleden, die vanaf dat moment zittend naar de verrichtingen van hun nakomelingen konden kijken.

Allemaal mooi nieuws, maar helemaal bijzonder is het feit dat enkele leden besloten om samen jeugdtrainingen te gaan verzorgen. Destijds zeker geen vanzelfsprekendheid. De heren **A.Heinen, Jan ter Avest, G.H. Hofstede en Geert Harbers** droegen hiermee op fantastische wijze bij aan de ontwikkeling van SVVN.

Mede daardoor waren de resultaten van de junioren dat seizoen wel naar behoren. Daarom kregen de jongste leden een uitstapje aangeboden. Ze mochten naar de wedstrijd van Sportclub Enschede tegen het Spaanse Valencia. Dat moet een fantastische ervaring zijn geweest voor een doorsnee Nijverdals jongentje in die tijd.

Nieuwe kleedkamers.

In der loop van dit seizoen ging men daadwerkelijk aan de slag met het bouwen van nieuwe kleedkamers. Een reeds lang gekoesterde wens. De financiële situatie van de vereniging was niet slecht, maar een dergelijke investering neemt natuurlijk een flinke hap uit de begroting. De drijvende kracht achter dit project was de heer **Jan**

Valk. Onder het motto 'wie niet waagt die

niet wint' vroeg hij samen met

Mans Bergboer en Jan Schuiter

een onderhoud aan met de burgermeester om zodoende een financiële bijdrage van de gemeente te kunnen krijgen.

Die burgemeester was destijds de heer **Frederik Reinhard Crommelin** (1950 – 1975) Destijds had hij bij de bevolking het imago van iemand die je nooit zag of hoorde. Menig een vroeg zich zelfs af of hij beroepshalve überhaupt ooit iets uitvoerde. Nu was dat eigenlijk ook niet nodig, want de 'core business' van een burgermeester is het handhaven van rust en orde. En dat gebeurde. De Hellendoornse gemeenschap was hecht en autochtoon. Deuren hoefden 's nachts niet op slot, de kerken zaten vol en misdaad en werkloosheid kwamen nauwelijks voor. De burgermeester slaagde er in deze situatie gedurende zijn 25 jarige ambtsperiode te handhaven en wat dat betreft kunnen hem alleen maar lof toezwaaien.

Maar in het voorjaar van 1958 moest de heer **Crommelin** in gesprek met **Jan Valk** en zijn consorten en dat was andere koek voor de bedeesde bestuurder. Naar mate het gesprek vorderde, begon de burgervader steeds vertwijfelder te kijken. De SVVN delegatie vroeg zich af of hij wellicht ziek aan het worden was, of dat hij alleen maar allergisch reageerde op het begrip '**financiële bijdrage**' in combinatie met het begrip '**bestedingsbeperking.**'

Hoe dan ook, SVVN kreeg geen financiële bijdrage van de gemeente en eigenlijk is dat ook wel te begrijpen in een tijd waarin nog

steeds elk dubbeltje moest worden omgedraaid.

Jan Valk liet het er na deze tegenslag niet bij zitten. Als informeel projectleider kreeg terecht alle lof toegezwaaid. In zeer korte tijd zorgde hij er voor dat de bouwtekeningen werden

uitgewerkt en dat er schappelijke offertes op tafel kwamen. Aldus kon de bouw begin april 1958 van start gaan. Op de 29ste van diezelfde maand zat het dak er al op!

De bouw van de kleedkamers werd deels gefinancierd door een spaaractie voor kinderen. Een grote zeepfabrikant gaf namelijk een kleine financiële bijdrage voor elk leeg Persil zeepemmertje dat verzameld werd. Menig huisvrouw moest de was nu wel met Persil gaan doen om haar kinderen ter wille te zijn. Een typisch fenomeen uit de jaren '50 toen spaarzaamheid als deugd gestimuleerd werd...

Een maal voltooid, wilde SVVN de kleedkamers op feestelijke wijze inwijden. Het plan was om een versterkt elftal tegen SVVN te laten voetballen. Om deze reden werden twee topspelers uit die tijd benaderd: **Faas Wilkens en Abe Lenstra**. De heren gaven aan dat ze best bereid waren om naar Nijverdal te komen, maar dan wel tegen een honorarium van respectievelijk fl. 400,- en fl. 500,- voor één wedstrijd. Uiteraard werden deze heren uiteindelijk nooit in Nijverdal verwelkomd.

Bij de bouw van de nieuwe kleedkamers was overigens ook een keuken gerealiseerd. Deze zou worden verpacht onder de donateurs, met dien verstande dat er geen pinda's mochten worden verkocht en dat de zaak altijd netjes moest worden opgeruimd. Naast spaarzaamheid was ook reinheid een deugd uit de jaren '50...

Het seizoen 1957-1958 zat er op. Het clubblad werd gedurende dat seizoen om financiële redenen niet meer uitgegeven. Voor de redacteurs die dit overzicht schrijven, maakt dat het er niet makkelijker op om een goede reconstructie te maken. Maar uit allerlei bestuursverslagen en interviews

kunnen we wel opmaken dat de vereniging anno 1958 kerngezond was en een gouden toekomst tegemoet ging. Dit ondanks de sportieve ellende van dat jaar en de onderlinge kinnesinne die dat seizoen helaas bovengemiddeld de kop op stak.

S.V.V.N. 2 1957.

Svlr: Henk Companje, Ep oink op den Dijk,?????, Sibold Schuurman, Wim Wijnen en Gerard Nakken
Gehurkt: Tjalling Postma, Jo van Os, Hennie Hasselo, Lozeman, Marinus Bergboer en Jan Alberts.

Derde klasse K.N.V.B.

Uitslagen	DES	DOS	EV	EXC	GEN	OLY	SPA	SVV	SVZ
D.E.S.	##	5-0	1-3	2-2	3-6	5-1	3-1	3-1	0-4
D.O.S.'37	1-3	##	4-1	3-1	1-1	4-2	2-2	3-1	1-1
Enter Vooruit	2-2	3-3	##	0-2	2-4	2-3	1-0	1-3	3-2
Excelsior '31	1-5	2-5	2-1	##	1-6	3-2	5-6	6-0	1-3
Genemuiden	3-1	4-0	4-0	5-0	##	1-1	1-0	10-3	0-3
Olympia'28	3-3	1-1	0-2*	1-2	0-3	##	1-2	3-0	1-5
Sparta Enschede	4-0	5-1	4-2	4-1	3-1	6-1	##	3-0	3-2
S.V.V.N.	1-2	1-3	1-2	0-4	2-8	3-0	0-4	##	2-7
S.V.Z.W.	2-3	3-3	3-1	1-4	0-4	8-1	1-1	2-2	##

Eindstand	GS	WN	GL	VL	PT	V - T
Genemuiden	16	12	2	2	26	61-20
Sparta Enschede	16	11	2	3	24	48-22
D.E.S.	16	8	3	5	19	41-35
S.V.Z.W.	16	7	4	5	18	47-30
D.O.S.'37	16	6	6	4	18	35-36
Excelsior '31	16	7	1	8	15	37-44
Enter Vooruit	16	5	2	9	12	26-38
Olympia'28	16	2	3	11	5*	21-50
S.V.V.N.	16	2	1	13	5	20-61